

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony Ł. P. od sierpnia 2008 r. zatrudniony był w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) na stanowisku referenta w Dziale (...) Administracji Osiedla „(...)”.

W styczniu 2018 r. do zarządu Spółdzielni wpłynęło pismo członka Spółdzielni p. E. B. w sprawie zwrotu nadpłaty, którą posiada na kontach swojego lokalu mieszkalnego i miejsc postojowych. Treść wniosku zawierała sugestię o przekazaniu pieniędzy na rachunek osoby nieuprawnionej i przelaniu pieniędzy na podstawie dyspozycji przesłanej pocztą e- mailową, kiedy to właścicielka lokalu P B. – osoba 107 letnia nie posiada i nie obsługuje poczty e- mailowej.

W dniu 18 stycznia 2018r. Ł. P. poinformował p.o. Kierownika Administracji Spółdzielni B. U., że kwota przelana na zakwestionowane konto została zwrócona do spółdzielni przekazem pocztowym

W tej sytuacji zarząd Spółdzielni (...) zdecydował o podjęciu czynności kontrolnych, podczas których, analizując przelewy dokonywane przez Ł. P. w ramach wykonywanych przez niego obowiązków pracowniczych, okazało się, że w okresie od 30.09.2016 r. do 30.11.2017 r. Ł. P. dokonał nieuprawnionych przelewów z konta Spółdzielni na swoje osobiste konto w łącznej kwocie 36 632,51 złotych.

W trakcie dokonywanych czynności kontrolnych w dniu 19 stycznia 2018 r. Ł. P. oświadczył, że dokonał przywłaszczenia środków stanowiących własność Spółdzielni i że gotów jest ponieść konsekwencje wynikające z podejmowanych przez siebie działań.

Oskarżony nie jest karany

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadków: B. U. (k. 23-24), B. P. (k. 27-28), zawiadomienia o przestępstwie (k. 1-3), protokołu posiedzenia zarządu Spółdzielni (...) z dnia 22.01.2018 r. (k. 7-8), sprawozdania z przebiegu postępowania związanego z podejrzeniem działań na szkodę Spółdzielni Mieszkaniowej (...) (k. 9-10), zestawienia obrotów z Systemu (...) (k. 11-12, k. 30-31, 35, k. 42), wniosku E. B. (k. 14-15), wydruku maila z 29.11.2017 r. (k. 26), protokołu kontroli wewnętrznej z 22.01.2018 r. (k. 34), dokumentacji księgowej SM (k. 36-69), zakresu obowiązków (k. 70–71), umowy o pracę (k. 72, 73), potwierdzeń przelewu (k. 79- 83), danych o karalności (k. 85, k. 103).

Oskarżony Ł. P. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że bardzo żałuje popełnionego czynu oraz że naprawił szkodę w całości. Dodał, że do tej pory szanował porządek prawny, nie zamierza w przyszłości w jakikolwiek sposób go naruszać. Pojednał się również z pokrzywdzonym oraz przeprosił za swoje zachowanie. Z posiadanych informacji wie, że pokrzywdzony nie będzie chciał jego dalszego ścigania i ukarania za przestępstwo (k. 76-77)

Sąd zważył co następuje

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, przyznającego się do zarzucanego mu czynu albowiem okoliczności popełniania przez niego przywłaszczenia powierzonych mu pieniędzy na szkodę Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie budzą żadnych wątpliwości.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka B. U. albowiem są one konsekwentne, logiczne, spójne jak również mają potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności w sprawozdaniu z przebiegu postępowania związanego z podejrzeniem działań na szkodę Spółdzielni w zestawieniu obrotów z Systemu (...) i pozostałej dokumentacji księgowej.

Świadek B. U. jest kierownikiem działu (...) w S. M. (...)i w swoich zeznaniach opisała okoliczności oraz przebieg i wynik kontroli.

Jako wiarygodne Sąd uznał również zeznania B. P., która pełni funkcję głównej (...)w S.M. (...). Zeznania świadka są bowiem jasne, logiczne, konsekwentne, wzajemnie się uzupełniają oraz znajdują potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, a zwłaszcza dokumentacji księgowej. Brak jest jakichkolwiek podstaw, by odmówić wiary zeznaniom świadka

Dowody z dokumentów nie dały podstaw by kwestionować je pod względem wiarygodności i fachowości ich sporządzenia, zostały sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami i pozwoliły na właściwą ocenę zeznań świadków. Nadto dowody te nie były kwestionowane pod względem wiarygodności przez żadną ze stron postępowania. Mając powyższe na uwadze wina i okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości a swoim zachowaniem oskarżony wypełnił znamiona przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

W niniejszej sprawie ze zgromadzonego materiału dowodowego – w tym z zeznań świadków, historii rachunków bankowych, zestawień obrotów i sald, wydruków operacji bankowych– wynika w sposób nie budzący żadnych wątpliwości, iż oskarżonemu powierzono środki finansowe Spółdzielni Mieszkaniowej i jako referent ds. finansowo – księgowych dokonywał on obsługi mieszkańców i użytkowników lokali w sprawach rozliczeń z tytułu opłat. Natomiast oskarżony nie miał prawa przelewać na swoje osobiste konto pieniędzy, tytułem nadpłat dokonanych przez mieszkańców.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że oskarżony miał zamiar włączenia przelanych na swoje konto z konta Spółdzielni Mieszkaniowej pieniędzy do swojego majątku. Świadczy o tym fakt, że oskarżony dokonał nieuprawnionych przelewów kilkakrotnie na przestrzeni lat, nie informując o tym nikogo.

Uznając winę oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu Sąd, na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne w stosunku do oskarżonego warunkowo umorzył na okres dwóch lat próby oraz na podstawie art. 67 § 2 kk oddał go pod dozór kuratora. Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie w stosunku do oskarżonego zaistniały formalne i materialne przesłanki warunkujące możliwość warunkowego umorzenia postępowania karnego, jakie określono w treści art. 66 § 1 i 2 kk.

W myśl przepisu art. 66 § 1 k.k. sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni przestępstwa, przy czym – w myśl art. 66 § 2 k.k. – warunkowego umorzenia nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

Zwrócić należy uwagę, iż fakt, że oskarżony od samego początku przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyraził skruchę i w całości naprawił szkodę na rzecz pokrzywdzonej Spółdzielni. Wniosek o warunkowe umorzenie postępowania już na etapie postępowania przygotowawczego w dniu 9 maja 2018 r. złożył pokrzywdzony – Spółdzielnia Mieszkaniowa (...), wyrażając przekonanie co do zasadności tego typu załatwienia sprawy.

Również Prokurator kierując do sądu akt oskarżenia oświadczył, że nie sprzeciwia się warunkowemu umorzeniu postępowania karanego wobec Ł. P. na okres próby 2 lat i oddanie go na okres próby 2 lat pod dozór kuratora .

W ocenie sądu zatem w niniejszej sprawie zachodziły wszystkie przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania. Oskarżony przed sądem również złożył wniosek o wydanie takiego rozstrzygnięcia.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że z aktualnej karty karnej oskarżonego wynika, że jest on osobą niekaraną. Przypisany oskarżonemu czyn zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Treść przeprowadzonych w sprawie dowodów pozwala też z całą stanowczością stwierdzić, że okoliczności popełnienia

przypisanego oskarżonego czynu nie budzą wątpliwości. W ocenie sądu wina oskarżonego i społeczna szkodliwość jego czynu nie są znaczne. Nie bez znaczenia jest tu fakt, że oskarżony od samego początku wyraził żal i podjął działania zmierzające do naprawieni szkody.

Powyższe rozważania, zdaniem sądu, przemawiają za możliwością skorzystania wobec oskarżonego z instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego. Wyznaczony przez Sąd dwuletni okres próby i oddanie w tym czasie oskarżonego pod dozór kuratora, ma przede wszystkim spełnić dwie zasadnicze funkcje, to jest służyć oddziaływaniu wychowawczemu na oskarżonego oraz dokonać weryfikacji postawionej prognozy kryminologicznej w stosunku do jego osoby. Okres ten jest wystarczający dla wykształtowania się u oskarżonego właściwej postawy oraz weryfikowania jego zachowania. W ocenie sądu świadomość ewentualnego podjęcia postępowania karnego będzie działała na oskarżonego mobilizująco i dyscyplinująco, co sprawi, że nie powróci on do przestępstwa, a podjęcie warunkowo umorzonego postępowania karnego nie będzie konieczne dla wdrożenia go do przestrzegania porządku prawnego.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 626§ 1 k.p.k.